

عنوان مقاله:

تبیین مولفه های هویت معماری ایرانی در آرامگاه های ایران در عصر متاورس (نمونه موردی: آرامگاه حافظ)

محل انتشار:

فصلنامه بنیان های حکمی - فلسفی هنر ایرانی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مژگان رضایانه - دانشجوی دکتری، گروه معماری، دانشکده معماری، واحد امارات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

وحید قبادیان - استادیار گروه معماری، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

فرشته حبیب - استادیار گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه در آرامگاه های معاصر، مدنظر دادن مولفه های هویت ساز معماری ایرانی اسلامی، به دست فراموشی سپرده شده است؛ به گونه ای که آرامگاه های دوران معاصر ایران به مکان های بی هویت و بی معنا تبدیل شده اند؛ ازاین رو هدف پژوهش تبیین مولفه های هویت معماری ایرانی در آرامگاه های حافظ در عصر متاورس است و سوال پژوهش این است که چگونه می توان در عصر متاورس در آرامگاه های ایران، مولفه های هویت معماری ایرانی را احصا و فهم نمود؟ حال در این راستا از روش تحقیق استدلال استقرائی استفاده شده است. شیوه گردآوری اطلاعات به صورت مطالعات کتابخانه ای است. نتایج نشان داد که در عصر متاورس که مبتنی بر واقعیت های مجازی و دنیای مجازی است، مولفه هایی همچون احساس حضور واقعی، تعامل، پایداری، فرازمانی و هزینه کم می تواند موجب باز زنده سازی مولفه های هویت ساز معماری ایرانی در آرامگاه های امروزی گردد. با توجه به آنکه عصر متاورس عصری مبتنی بر تجلی مدرنیته در دنیای مجازی است، تلفیق عناصر کالبدی سنتی و مدرن در فرم، مصالح و هندسه هنگام شبیه سازی می تواند مناسب باشد؛ همچنین به کارگیری الگوهای زیست محیطی و اقلیمی همچون الگوی باغ و کوشک، عناصر پنج گانه طبیعت و توجه به اقلیم منطقه می تواند ضمن حفظ پایداری، صرفه اقتصادی را نیز به دنبال داشته باشد.

کلمات کلیدی:

آرامگاه حافظ، عصر متاورس، فلسفه معماری، معماری ایرانی، هویت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2051604>

